

The book cover features a soft, ethereal image of a woman with her eyes closed, looking down. She is surrounded by several large, vibrant pink roses. The overall color palette is light and romantic, with a focus on pinks and greens.

Barbara Cartland

Markii võidab

Barbara Cartland
The Marquis Wins
1990

Raamatu eesti keeles kirjastamise õigus kuulub eranditult kirjastusele AMOR.

Antud raamatu materjalide ükskõik milline kasutamine kas tervikuna või osaliselt ilma valdaja loata on õigusvastane ja seadusega karistatav.

Toimetanud Margot Mahlapuu
Korrektor Inna Viires

© Cartland Promotions 1990

All rights reserved.

Trükiväljaanne © 2002 Kirjastus AMOR

Elektroniline väljaanne © 2010 Kirjastus AMOR

Raamatu nr 10338

ISBN 978-9949-20-075-7

Autori märkus

Minu külaskäik Baden-Badenisse toimus esmakordselt 1933. aastal ja ma leidsin tookord, et see on üks kõige ilusamaid paiku, mida ma eales näinud olen.

Nüüd, kui ma olen näinud erinevaid paiku kõikjal üle maailma, olen endiselt samal arvamusel.

Selles iidses linnas ning hunnitus kasiinos kogu oma kulla ja kristalliga on midagi maagilist.

Aiad saavad alguse muinasjutulise Bremen Park hotelli juurest ning laskuvad mööda kallakut tilisevate kaskaadide ja romantiliste sildadega aeglasevoolulise Oosi jõe poole.

Minu esimese romaani “A Gamble with Hearts” tegevus leidis aset Baden-Badenis ja minu teise romaani “The Marquis Wins” (“Markii võidab”) kangelanna peatub Stephanie hotellis, mis on oma nime saanud

suurhertsoginna Stephanie järgi, kes aastal 1806 tegi Baden-Badeni kuulsaks.

Olles keisrinna Josephine'i õetütar, oli Napoleon see, kes korraldas tema abielu Badeni suurvürst Karl Frederickiga.

Abielus õnnetu, muutis Stephanie Baden-Badeni oma elu keskpunktiks ja kuna Euroopa koorekihti võõrustati tema salongis, sai linn tuntuks kui "Stephanie pealinn".

Õige pea jäi Stephanie hotell liiga väikseks, et mahutada nii suurt hulka külalisi.

Nüüd on sellest saanud Bremer Park, kuid kauni hertsoginna aegset ilu ja lummuse hõngu võib seal tänapäevalgi tunnetada.

Ta puudutab siiani kõikide Baden-Badenis viibijate hinge.

Esimene peatükk

1867

“Faites vos jeux, messieurs, mesdames.”

Ruletilaua ümber toimus kiire liikumine panuste asetamiseks, milledest paljud küündisid kahe tuhande frangini.

Nagu tavaliselt valitses ärev vaikus, kuni selle katkestas krupjee hääl:

“Vingt-neuf – noir, impair et passe.”

Ümberringi ahmiti õhku, sest Crowle'i markii oli jälle võitnud.

Tohutu virn žetoone *vingt-neuf*’l suurenes veelgi.

Sel ajal, kui krupjee neid markii ette lükkas, saatsid seda tegevust kadedad ja saamahimulised pilgud.

Markii, näol mõjukas ja küüniline ilme, kogus oma võidud kokku ja tõusis.

“Te lahkute, *monsieur*?” küsis tema kõrval istunud väga veetlev prantslanna.

“Ma ei mängi iial oma õnnega,” vastas markii tüdinud häälel.

Ta lahkus laua juurest ning suundus vahetama žetoone rahatähtedeks, mida kogunes märkimisväärset hulgal.

Seejärel pidas ta aru, mida järgmisena ette võtta.

Siiani oli päev tema jaoks olnud vaieldamatult soodne.

Markii hobune oli võitnud võiduajamises ja tema ise oli kahtlematult võitnud äsja tagasi kõik kulutused, mida ta oli pidanud tegema seoses Baden-Badenisse tulekuga.

Siia oli ta tulnud õigupoolest hetkeimpulsi ajal.

Pärast kahe võrratu hobuse ostmist Pariisis ja seal ühe kõige kurikuulsama kurtisaaniga lõbusalt aja veetmist oli ta kavatsenud Inglismaale tagasi pöörduda.

Naine oli markiid informeerinud, et läheb Baden-Badenisse.

See oli viinud mehe mõttele, et ta võiks oma hobused alustuseks mandril proovile panna, enne kui viib nad oma silmapaistvasse talli Newmarketil.

Cora Pearl uskus ilmselgelt, et mehe ainsaks Baden-Badenisse tuleku põhjuseks oli soov talle järgneda.

Olles üks kõige edukamaid ja kindlasti üks kõige eksootilisema välimusega Pariisi suurtest kurtisaanidest, oli Cora tegelikult inglanna.